

**DIT
IS
VRESELIJK!**

00.01 uur

**'WAKKER
WORDEN!'**

‘Wakker worden!’ zeg ik opnieuw. Ik probeer mezelf ervan te overtuigen dat ik wakker moet worden, want dit moet een droom zijn.

Ik bedoel, ik kan met geen mogelijkheid gewoon **VERSLONDEN** zijn door een gigantisch zinkgat in de grond, **KELDEREND** door de krochten van de aarde, waarbij ik verrassend genoeg zonder kleerscheuren land in een hoop ondefinieerbare **TROEP**. Zelfs de meest onbeschaamde kinderboekenschrijvers zouden het niet in hun hoofd halen om zo’n **BELACHELIJK** plot te bedenken!

Ik moet **WAKKER WORDEN**.

Ik probeer mezelf te knijpen.

knijp

AU!

Dat werkt niet.

Ik sla mezelf op mijn wang. Aan allebei de kanten.

klap
klap

DUBBEL
AU!

En ik zit nog **STEEDS** vast in deze nare droom.

Waarom zit ik niet vast in een **LEUKE** droom?!

DROOMSCENARIO'S

WAARIN IK KAN VLIEGEN ALS EEN SUPERHELD

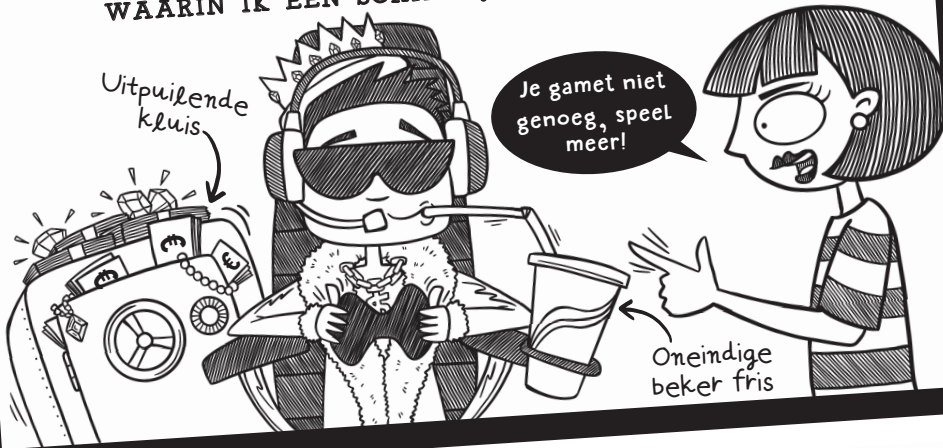

WAARIN REKENEN VOORGOED IS AFGESCHAFT

DIE VEEL LEUKER ZIJN

WAARIN IK EEN SCHATRIJKE PROFGAMER BEN

WAARIN IK BESTIES BEN MET HOPPIE TOPPIE

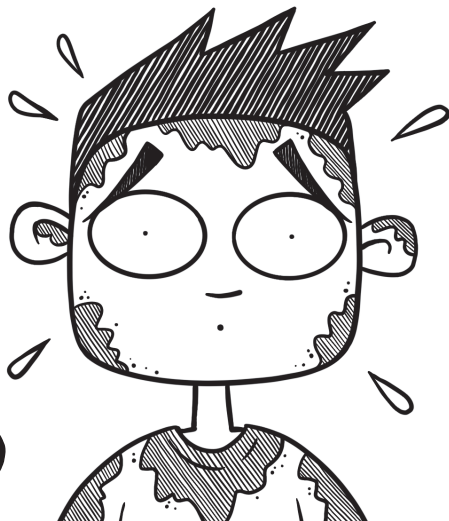
In plaats daarvan zit ik in een **NACHTMERRIE!**

Serius, ik geloof dat ik elke standaardsituatie uit het **BOEK VAN NACHTMERRIES** kan aanvinken deze week.

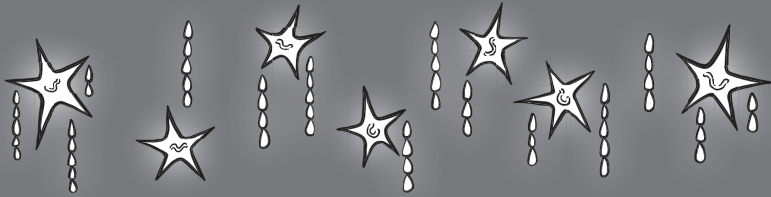

Maar ik word niet met een **SCHOK** wakker van de val-nachtmerrie. Er is geen opluchting. Dit is **echt**. Ik ben al wakker.

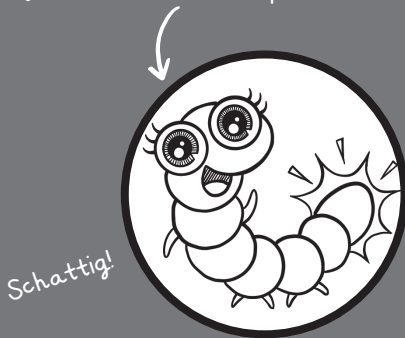
00.03 uur

Mijn ogen **WENNEN** langzaam aan het donker. Gelukkig is het niet aardedonker hier. Er is een hele kolonie van **GLIMWORMEN** die het **duister** verlichten met hun GRIEZELIGE lichtjes, als sterren aan de hemel.

Het ziet er een beetje uit als de **lichtgevende** stickers waarmee mijn plafond versierd was toen ik nog klein was, maar dan indrukwekkender. Ze **GLOEIEN** echt.

Het woord ‘glimwormen’ doet vermoeden dat ze heel **SCHATTIG** zijn. Zoals DIT. In plaats daarvan zijn ze **SLIJMERIG**, zoals DIT!

Toch ben ik heel blij met het **LICHT** dat ze verspreiden. Ik kijk om me heen.

Ik kan nu bevestigen dat ik,
Joris Hamel, een normaal kind
(met een erg **ABNORMAAL** leven),
beland ben in een heel diep...

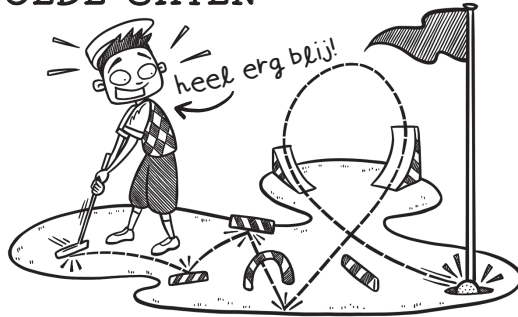
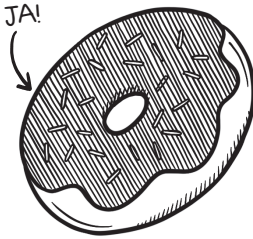
GAT!

(En in heel veel **PROBLEMEN!**)

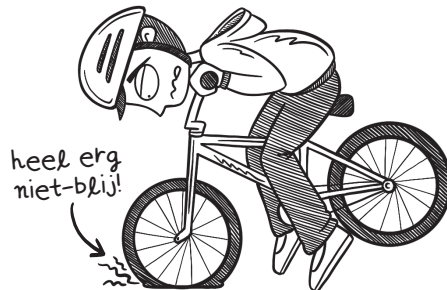
Niet een **goed** gat, zoals een gat in een donut of het gat waar je in één keer je golfballetje in slaat bij minigolf.

GOEDE GATEN

Niet eens een **slecht** gat, zoals een gat in je lievelingsneakers of in je fietsband.

SLECHTE GATEN

Nee, dit is een **VRESELIJK** gat, een modderig, **eng**, **SPELONKACHTIG** gat, diep onder het aardoppervlak.

En ik zit hier **VAST**. Helemaal alleen!

IK MOET ERUIT ZIEN TE KOMEN!

Ik **KLAUTER** wanhopig tegen de wanden, maar klimmen is nooit mijn sterkste kant geweest.

KLAUTER-MISKLEUNEN UIT HET VERLEDEN

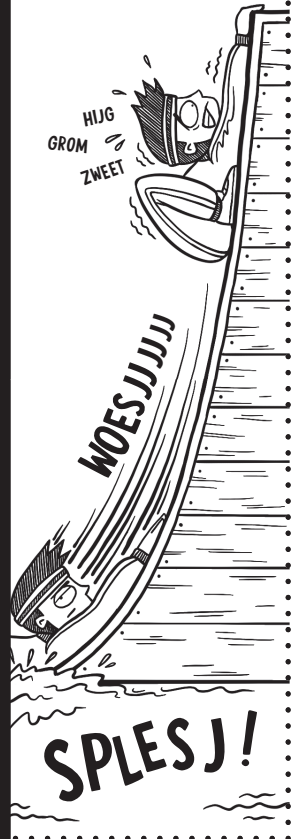
De poging om Kapitein Pluizenbol uit een boom te krijgen

De poging om indruk te maken op andere kinderen in de speeltuin

De poging om bij gym over een hindernis te klauteren

Terwijl ik omhoog probeer te **KLAUTEREN** langs de wanden, vallen die onder mijn handen uit elkaar en bij elke stap die ik zet **VERKRUIMELLEN** ze onder mijn gewicht. Elke poging lijkt **ZINLOOS**, want ik **GLIJD** steeds terug naar de bodem.

Het lukt me domweg niet om naar boven te klimmen! Ik heb een nieuw **PLAN** nodig.

Er zit niets anders op dan te **WACHTEN** tot iemand me komt redden. Ik ben goed in wachten. Daar heb ik **ruime** ervaring in.

ALTIJD AAN HET WACHTEN...

Wachten tot de zomer gaat en we naar huis kunnen.

Wachten tot pap klaar is op de wc!

Wachten tot mam klaar is met alle regels opnoemen.

Nu we het toch over **mam** hebben: ik verwacht dat ze elk moment naar beneden komt **BUNGEEJUMPEN** om me te **REDDEN**.

